

801—804 codicem alium grandioris quantitatis, in quo scilicet illa miracula legebantur, quibus non inmerito sanctum Christi confessorem omnis Gallia attollebat. Cuius simplex et minus polita locutio quia fratribus ad recitandum in populo^a aptior^b videbatur, sufficere sibi^c eandem descriptionem consenserunt^d. Dumque in his^e, quae rogabant, praenotandis iam iamque animos applicarem, repente vestrae pietatis nuntio sum conventus^f, uti ea, quae tractabam, sic notarem, sicut revera vestrae sapientiae auribus inferenda. Hinc ego, vocato notario¹, et fixo prae oculis iam dicto libello, ea quae referre videbatur de conversatione^g, de moribus, de continentia, et sanctitate vere incomparabili, necnon de gloriosissimo^h transitu eius ad Christum, seuⁱ de relatione pretiosi corporis in locum priorem, dictatu admodum compendioso, titulo^k vitae beatissimi patris Richarii¹ aptavimus: et nisi propria decipior inperitia, veluti preciosum obrizum^m vestrae prudentissimaeⁿ sapientiae, ad ornandum diadema^o christianae philosophiae^p, fide humili devotissime commendamus. Et quia in vestri pectoris cubili gloriam Christi, et sanctorum eius honorem regnare cognoscimus, hanc nostri tam beati opusculi praefationem vestrae in Domino beatae honorificentiae dedicamus.

307.

Alcvinus Carolo imperatori respondet ad magistri Gracci quaestionem de salutis humanae pretio, quod a Paulo apostolo in prima ad Corinthios epistola commemoratur.

801—804.

Codd. P fol. 95—101 (P* f. 56'—61)^a.

Edd. Baluzius Miscell. I, 365—374, F 126, J 240. — Migne col. 431.

IN NOMINE^b DEI CHRISTI SALVATORIS MUNDI. DAVID, CHRISTO DOMINI, ALBINUS PERPETUAE PACIS ET PROSPERITATIS^c IN DOMINO SALUTEM.

Sapientia² est, ut philosophi^d diffinierunt, divinarum humanarumque rerum scientia. Quam, excellentissime imperator, religiosissima vestrae humilitatis prudentia diligenter ab hominibus requirere adsuescit, ut omnium sensus proprio cordis thesauro infundat; quatenus de hoc abundantissimo divitiarum gazofilatio iuxta evangelicum scribam nova et vetera proferre valeat.

Quocirca cuiusdam sapientis Graeci³ interrogationem, de precio salutis humanae⁴, cui daretur, inquiringis, nostrae parvitatibus ingenio dirigere studuistis; non, ut optime novi, ignorando, sed probando, quid nostrae parvitatibus intellectus exinde sensisset vel a magistris didicisset. Quod premium cui daretur, sapiens ille praedictus a quibusdam catholicae eruditionis filiis in palatio inquirere dicitur et — ut visum est eius sapientiam audientibus — velle eum adstruere huius precii acceptricem esse mortem; putans^e redemptionem esse non posse, nisi forte esset, qui premium accepisset ab emptore^f atque aliquid sui iuris emptori pro precio tradidisset accepto; hoc ipsum quoque apostolicae auctoritatis sententia confirmare nisus, quia dictum est: 'Regnavit mors ab Adam ad Moysen'.

^a) populum edd. ^b) apertior P, edd. ^c) igitur T. ^d) consueverunt T. ^e) hiis P; iis edd. ^f) concentus P. ^g) conversione vel conversatione P; conversione Boll. ^h) et glorioso Boll. pro de glor. ⁱ) se P. ^k) tytulo P. ^l) Rycharii P. ^m) obrisum P. ⁿ) prudentiae vel prudentissimae P. ^o) dyadema P. ^p) philosophye P.

307. ^a) Lemma: Epistola eiusdem ad Karolum P. ^b) nomen P. ^c) proprietatis P. ^d) sapientes P*. ^e) putaris P. ^f) entore P.

1) Cf. supra p. 387 ep. 242: accito notario. 2) Cf. Alc. (Opp. II, 332): Porro sapientiam veteres philosophiam vocaverunt, id est omnium rerum humanarum atque divinarum scientiam; Dialect. (Opp. II, 335): Philosophia est naturarum inquisitio, rerum humanarum divinarumque cognitio. 3) Eundem Alcvinus infra his verbis designat: Atheniensis sophista et doctor prudentissime et magister. 4) 1. Cor. 6, 20: Emti enim estis pretio magno; 7, 23: Pretio emti estis.